

Tabulka 23

Metodické vedení asistenta pedagoga je realizováno prostřednictvím – podíl ředitelů (v %)

Metodické vedení asistenta pedagoga je realizováno prostřednictvím	Podíl
Třídního učitele	93,2
Ostatních učitelů	54,2
Výchovného poradce	58,6
Školního psychologa	14,7
Školního speciálního pedagoga	25,9
Dalšího vzdělávání	35,4
Realizují sám/sama	22,1
Jiným způsobem	9,5
Nerealizují	0,0

Tabulka 24

Ověřování efektivity podpory žáků prostřednictvím asistenta pedagoga – podíl ředitelů (v %)

Ověřování efektivity podpory žáků prostřednictvím asistenta pedagoga	Podíl
Hospitační činnosti, kde práce asistenta pedagoga je jednou ze sledovaných a hodnocených položek	41,7
Hospitační činnosti (bez zjevného záměru, na základě pozorování)	65,2
Práce předmětových komisí	12,6
Práce školního poradenského pracoviště	39,9
Spolupráce se školským poradenským zařízením, které asistenta pedagoga doporučilo	41,1
Jiným způsobem (rozhovory s učiteli, rodiči žáka)	19,9
Neověřují	0,2

Negativním zjištěním je skutečnost, že více než třetina škol (38,5 %) se zabývá problematikou týmové spolupráce mezi vyučujícím a asistentem pedagoga pouze v případě řešení konkrétních problémů.

Podpora profesního rozvoje pedagogů patří k důležitým řídicím úkolům vedení školy, které k tomuto účelu nejčastěji využívá různých forem dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků (DVPP). Plánování a organizace dalšího vzdělávání je také jedním ze zásadních nástrojů ředitele školy k předcházení a eliminaci případných personálních rizik (např. nedostatečná odborná kvalifikovanost pedagogů, neplánované a časté obměny pedagogického sboru, nedostupnost některých pedagogů specialistů, vysoký věk pedagogů).

Cílenou a zvýšenou podporu vyžadují ve školách zejména začínající pedagogové v adaptačním období, tedy do jednoho roku pedagogické praxe, a rovněž noví učitelé s pedagogickou praxí, kteří se nově začleňují do školního kolektivu. Z celkového počtu hodnocených škol byla cílená podpora skupiny začínajících pedagogů zjištěna ve 48 % škol, tedy v méně než polovině případů. Nejčastější formou podpory začínajících učitelů v adaptačním období i nadále zůstávají konzultace s ředitelem školy či vedením školy (v 92,2 % škol), časté jsou rovněž přidělení mentora (uvádějícího učitele), a to v 87,6 % škol, využívány jsou též konzultace s vyučujícími stejných vyučovacích předmětů (85,8 %) a vzájemné hospitace učitelů a náslechy (72 %). Více než 80 % pedagogů, u nichž proběhla hospitace a zároveň mají přiděleného mentora, uvedlo, že se jejich vyučovací předměty shodují s vyučovacími předměty mentora.